

Spm. nr. S 932

Til *udenrigsministeren* (6/4 83) af:

Maisted (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om han billiger den franske regerings økonomiske foranstaltninger mod EF-samarbejdet og de indførte restriktioner i franskmændenes udenlandsrejser?«

Begrundelse

Den socialistiske franske regerings politik har spillet fallit. I desperation har den franske præsident derfor opfordret franskmænd til at købe franske varer fremfor varer fra udlandet – også fra andre EF-lande.

Desuden må franske statsborgere for fremtiden kun bruge op til 2.000 francs pr. år til udenlandsrejser.

Derimod gør den franske stat kraftanstrengelser for at sælge franske varer til udlandet og lokke turister til Frankrig.

Den franske regerings økonomiske forholdsregler er i klar modstrid med EFs intentioner om økonomisk samarbejde og rejsestriktionerne i uoverensstemmelse med indgåede aftaler i EF om ikke at pålægge afgifter for rejser i EF.

Hvilke skridt vil udenrigsministeren foretage over for den franske regering i anledning af disse ensidige franske forholdsregler?

Besvarelse (13/4 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den franske regering varslede den 23. marts 1983 en række økonomiske indgreb til bekæmpelse af arbejdsløsheden og inflationen samt til genopretning af uligevægten på betalingsbalancen. Som et led heri er gennemført en begrænsning af adgangen til at købe fremmed valuta til rejseformål.

I henhold til Romtraktaten er det EF-Kommissionen, der overvåger traktatens bestemmelser. Kommissionen er af den franske regering blevet underrettet om de besluttede restriktioner. Kommissionen vil herefter overveje, om der foreligger en krænkelse af traktaten, og hvilke forholdsregler der i givet fald kan tages i anvendelse mod Frankrig.

Det bemærkes, at også OECDs kodeks vedrørende usynlige betalinger indeholder bestemmelser om rejsevaluta. OECD-sekreta-

riatet har efter at have modtaget en notifikation fra den franske regering indledt en undersøgelse af, om disse bestemmelser er overholdt.

På denne baggrund agter regeringen ikke bilateralt at tage sagen op over for den franske regering.

Spm. nr. S 933

Til *udenrigsministeren* (6/4 83) af:

Maisted (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvad der er begrundelsen for, at den fine titel ambassadør i udenrigsministeriet er blevet tildelt en række tjenestemænd, der aldrig har beklædt en ambassadørpost, og vil ministeren tage skridt til, at dette misbrug af stillingsbetegnelsen bringes til ophør?«

Begrundelse

I en artikel i Weekendavisen den 25. marts 1983 påstår fhv. folketingsmedlem Poul Boeg ud fra sit 27-årige kendskab til udenrigstjenesten, at ovennævnte misbrug finder sted.

Ifølge folkeretlig sædvane og de diplomatiske traditioner betegner en ambassadør et lands udsendte repræsentant i et andet land eller ved en international organisation. Det synes derfor urimeligt og begrebsforvirrende, at f.eks. kontorchefer i ministeriet også får tillagt ambassadørtitel, ligesom det forekommer uforståeligt, hvad der – bortset fra forfængelighedshensyn – ligger bag denne titeloppustning.

Besvarelse (18/4 83):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det kan bekræftes, at afdelingschefer og enkelte tilfælde kontorchefer i udenrigsministeriet tillægges ambassadørtitlen, når det af hensyn til varetagelsen af deres funktioner skønnes hensigtsmæssigt.

Baggrunden herfor er, at det internationale samarbejde, som Danmark deltager i, har ændret sig væsentligt i de seneste årtier. Det traditionelle bilaterale samarbejde, der primært varetages af de danske ambassader, er blevet suppleret med en omfattende international mødeaktivitet. Ved disse møder er de deltagende lande i almindelighed repræsenteret ved embedsmænd udsendt fra udenrigs-